

احکام طولانی مدت زندان
برای به بند کشیدن
زنان بی قرار
ایران

گزارش ماهانه
کمیسیون زنان شورای ملی مقاومت ایران

اوت ۲۰۱۹

احکام طولانی مدت زندان برای به بند کشیدن زنان بی قرار ایران

ماههای اخیر شاهد افزایش سرکوب در ایران و تعرض های عدیده رژیم آخوندی در آبهای بین المللی بوده اند. از آنجا که هرگونه تغییر رفتار ملاحای حاکم به سرنگونی آنها منجر می شود، رژیم به نحو قابل توجهی بر شدت سرکوب مردم ایران افزوده تا نارضایتی گسترده را مهار و خیزشهای آنها علیه یک رژیم فاسد را مهار کند. رژیم فاسدی که صنایع، اقتصاد و محیط زیست را نابود کرده و اکثریت مردم را با جیب و سفره خالی در زیر خط فقر باقی گذاشته است، در حالی که مقامات رژیم هر روز مبالغ هنگفت به یغما می برند و یکی بعد از دیگری ناپدید می شوند.

زنان همواره هدف لبه تیز ستم و سرکوب در ایران بوده اند. به این ترتیب در ماه اوت یک زن زندانی عقیدتی قبل از آزادی شلاق خورد، احکام ۵ تا ۲۴ ساله برای زنانی که در حرکت های کوچک اعتراضی شرکت کرده بودند صادر شد، فشار فیزیکی و روانی در زندانهای مختلف افزایش داده شد، موج جدیدی از دستگیری فعالین زن به راه افتاد، و متأسفانه یک زن نگونبخت دیگر اعدام شد.

سازمان خبرنگاران بدون مرز مستقر در پاریس نسبت به موج جدید دستگیری و بازجویی از زنان خبرنگار که از شروع ماه اوت در ایران آغاز شده ابراز نگرانی کرد.

صفحات محدود این گزارش ماهانه تنها نگاه کوتاهی دارد بر اخبار مربوط به زنان ایران در ماه اوت.

اعدام و اجرای حکم شلاق

در تاریخ ۳ شهریور ۹۸، یک زن ۳۸ ساله که مادر دو بچه بود در زندان مرکزی مشهد، اعدام شد. وی به دلیل فقر و نداشتن هیچ سرپناهی مرتکب قتل شده بود. این زن که نام او اعلام نشده است، ۹۴مین زنی بود که در دوران ریاست جمهوری روحانی اعدام شد. رژیم ایران در ماه ژوئیه حداقل ۴ زن را اعدام کرد.

از سوی دیگر خانم الهام احمدی از زنان درویش گنابادی روز سه شنبه ۲۲ مرداد ۱۳۹۸، بعد از پایان دوره محکومیتش از زندان آزاد شد، اما بنا به گفته زندانی سیاسی سابق گلرخ ایرایی قبل از ترک زندان حکم ۷۴ ضربه شلاق برای وی به اجرا در آمد.

صدور احکام سنگین برای فعالان مدنی و مدافعان حقوق زنان

حکم ۲۴ سال زندان برای صبا کردافشاری جهان را شوکه کرد.

صبا کردافشاری، ۲۰ساله، که به تازگی از زندان قرچک ورامین به زندان اوین منتقل شده بود. او در زندان قرچک چند بار به دست زندانیان خطرناک به شدت مورد ضرب و جرح قرار گرفت. وی همچنین بارها تحت فشار و بازجویی قرار گرفت تا اعترافات تلویزیونی از او بگیرند. سپاه پاسداران حتی مادر وی راحله احمدی را دستگیر کرد تا فشار را بر او بالا ببرد، اما او از پذیرش این کار

خودداری کرد. در نهایت او در دادگاهی که ۲۸ مرداد ۹۸، تشکیل شد به جرم «تبلیغ علیه نظام»، «تجمع و تباری علیه امنیت ملی»،

«اخلال در نظم عمومی» و «اشاعه فساد و فحشا از طریق کشف حجاب و پیاده روی بدون حجاب» به ۲۴ سال حبس تعزیری محکوم شد.

خانم کردافشاری اولین بار در مرداد ۹۷ در جریان اعتراضات خیابانی در تهران دستگیر شد. او را به زندان قرچک بردند و متعاقباً به اتهام «اخلال در نظم عمومی» به یک سال زندان محکوم کردند و سپس او را به بند زنان در زندان اوین منتقل کردند. صبا کردافشاری در بهمن ۹۷ آزاد شد ولی مجدداً در ۱۱ خرداد سال ۹۸ بازداشت و از آن زمان در زندان به سر می برد.

فعال کارگری عاطفه رنگریز که در حال حاضر در زندان قرچک محبوس می باشد به ۱۱ سال و شش ماه حبس و ۷۴ ضربه شلاق محکوم شد. او با یک گروه ۱۵ نفره از فعالان کارگری در یک تظاهرات اعتراضی در تهران به مناسبت اول ماه مه دستگیر شد. خانم رنگریز فارغ التحصیل کارشناسی ارشد در رشته جامعه شناسی می باشد.

مرضیه امیری روزنامه نگار و فعال دانشجویی، در دادگاهی که روز ۲۲ مرداد ۱۳۹۸ در تهران برگزار شد به ۱۰ سال و شش ماه حبس و ۱۴۸ ضربه شلاق محکوم شد. مرضیه امیری به بیماری صرع مبتلاست و در دوران بازجویی دچار حمله صرع شده است، اما با درخواست وکلای او برای قرار وثیقه و آزادی موقت وی مخالفت شده است. مرضیه امیری نیز از دستگیرشدگان تظاهرات روز جهانی کارگر در تهران می باشد.

نسرین جوادی (اعظم خضری)، یکی از فعالان کارگری، نیز در روز جهانی کارگر در تهران دستگیر شد. وی به ۷ سال حبس و ۷۴ ضربه شلاق محکوم شده است. خانم جوادی کارگر سابق شرکت پخش تجهیزات پزشکی و بازنشسته تأمین اجتماعی، عضو هیأت مؤسس شورای کارگری بازنشستگان تأمین اجتماعی و از اعضای اتحادیه آزاد کارگران ایران است. دادگاه او در روز ۱۵ مرداد ۱۳۹۸ در تهران برگزار و او را به «اتهام اجتماع و تبانی برای اقدام علیه امنیت کشور» به ۵ سال حبس، از بابت اتهام «تبلیغ علیه نظام» به ۱ سال حبس و برای اتهام «اخلال در نظم عمومی» به ۱ سال حبس، ۷۴ ضربه شلاق محکوم نمود.

۹ فعال مدنی از جمله سه زن به نامهای شیمای بابایی زیدی، مژگان لعلی و شقایق محکی روز ۴ شهریور ۱۳۹۸، جمعاً به ۵۴ سال حبس تعزیری محکوم شدند. به هر کدام از این سه زن ۶ سال حبس تعزیری ابلاغ شد. جلسه دادگاه رسیدگی به اتهامات این فعالین در تاریخ ۲۱ فروردین ۱۳۹۸ در تهران برگزار و اتهامات «اجتماع و تبانی به قصد اقدام علیه امنیت کشور» و «فعالیت تبلیغی علیه نظام» به آنها تفهیم شد.

موج بازداشت های خودسرانه

روز ۱۰ مرداد خبر رسید که خانم زهرا اکبری نژاد، همسر زندانی سیاسی ابوالقاسم فولادوند، توسط مأموران وزارت اطلاعات بازداشت و محل نامعلومی منتقل شده است. این دستگیری بدون در دست داشتن حکم روز اول مرداد ۱۳۹۸ در جریان حمله نیروهای وزارت اطلاعات به محل زندگی او صورت گرفت. خانم اکبری نژاد ۴۸ ساعت بعد طی تماس کوتاهی با خانواده اش به آنها اطلاع داد که در بند ۴ زندان اوین در بازداشت به سر می برد. خانم زهرا اکبری نژاد، ۴۹ ساله، دچار بیماریهای متعددی از جمله بیماری قلبی است استرس و فشارهای روحی و روانی، وی را از نظر سلامتی به شدت آسیب پذیر می کند.

ابوالقاسم فولادوند از هواداران سازمان مجاهدین است که از سال ۱۳۹۲ بدون یک روز مرخصی در زندان به سر می برد و در حال حاضر در سالن ۱۰ زندان گوهردشت کرج (رجایی شهر) در شرایط غیرانسانی و محروم از حداقل امکانات، محبوس می باشد. همچنین روز ۱۰ مرداد گزارش شد که یکی از زنان فعال کرده به نام پروین ادوایی روز ۵ مرداد ۱۳۹۸، در حمله مأموران اداره اطلاعات مریوان به منزلش دستگیر شد.

فعال کارگری سحر شهبابی فراهانی روز ۱۲ مرداد ۱۳۹۸، در تجمع در مقابل دادگاه عسل محمدی، ساناز اللهیاری، و سایر شرکت کنندگان در اعتراضات کارگران نیشکر هفت تپه، در تهران بازداشت شد. سحر شهبابی فراهانی، ۳۲ ساله، نقاش و دانشجوی رشته ادبیات است.

عسل محمدی، فعال مدنی و دانشجوی دارو سازی، و یکی از متهمان پرونده اعتراضات کارگران نیشکر هفت تپه، روز ۱۳ مرداد ۹۸ بازداشت شد و به زندان اوین منتقل شد. عسل محمدی متهم به «تشکیل گروه و اداره آن با هدف اقدام علیه امنیت ملی، عضویت در دستجات و گروه ها با هدف اقدام علیه امنیت ملی، فعالیت تبلیغی علیه نظام، اجتماع و تبانی به قصد اقدام علیه امنیت کشور» می باشد.

روز ۱۳ مرداد ۱۳۹۸ نیروهای امنیتی خانم رها احمدی را بازداشت و او را به محل نامعلومی بردند. رها احمدی روز یکشنبه ۲۰ مرداد ۹۸ پس از تفهیم اتهام در دادرسی اوین به زندان قرچک ورامین منتقل شد.

۱۵ فعال حقوق مدنی از جمله ۵ زن روز ۲۰ مرداد ۱۳۹۸، در تجمع حمایت از یک استاد دانشگاه، در مشهد بازداشت شدند. سه تن از زنان بازداشت شده به نامهای حوریه فرج زاده، فاطمه سپهری و پوران ناظمی شناسایی شدند.

خبرگزاری حکومتی فارس و اتهامات آنها را «ایجاد ناامنی» و «ارتباط داشتن با گروه های برانداز» ذکر کرد.

چهار زن بهایی روز شنبه ۱۹ مرداد ۹۸ بازداشت شدند. منیره باویل سفلیی و مینو زمانی در تهران بازداشت و به زندان اوین منتقل شدند. پریسا سبحانیان نجف آبادی و سهیلا حقیقت نیز در رودهن و شیراز توسط نیروهای امنیتی بازداشت شدند.

فعال کارگری نرگس منصوری روز ۲۱ مرداد ۱۳۹۸ بازداشت شد. وی از اعضای سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه است و از محل نگهداری وی اطلاع دقیقی در دست نیست.

عکاس سینما و تئاتر، نوشین جعفری، در تاریخ ۱۲ مرداد در بیرون منزلش بازداشت شد. روز سه شنبه ۲۲ مرداد ۱۳۹۸، سخنگوی قضائیه رژیم خبر بازداشت و حبس خانم نوشین جعفری را تأیید کرد و گفت خانم جعفری به اتهام توهین به مقدسات و تبلیغ علیه نظام بازداشت شده است. خانم شهلا انتصاری از فعالین حقوق زنان روز ۳۱ مرداد در رشت، گیتی پورفاضل، وکیل بازنشسته دادگستری روز ۲۸ مرداد ۹۸ و زهرا جمالی روز ۲ شهریور در تهران بازداشت شدند و اطلاعی از محل نگهداری آنها در دست نیست.

در عین حال، خانواده صدیقه مرادی از زندانیان سیاسی سابق که روز ۱۶ تیرماه ۱۳۹۸ به همراه همسرش بازداشت شده بود، کماکان از وضعیت وی بی خبر و در نگرانی به سر می برند. آنها توسط مأموران امنیتی دستگیر شدند. خانم مرادی دارای یک دختر ۲۰ ساله است. سه ماه بعد از دستگیری خودسرانه زهرا محمدی، رئیس انجمن فرهنگی اجتماعی نوژین در سنندج، هیچ اطلاعی از سرنوشت وی در دست نیست.

وضع وثیقه های سنگین یا مخالفت آزادی با قرار وثیقه

دادگاه فعال کارگری عاطفه رنگریز روز ۱۴ مرداد ۱۳۹۸ در تهران برگزار شد. در این جلسه قرار وثیقه ۲ میلیارد تومانی برای آزادی موقت وی تعیین شد ولی به دلیل اینکه خانواده او امکان تأمین آن را نداشتند مجدداً به زندان قرچک ورامین بازگردانده شد.

گزارشات منتشر شده در روز چهارشنبه ۲۳ مرداد ۹۸ حاکی است که قرار بازداشت عسل محمدی به قرار وثیقه ۲ میلیارد تومانی تبدیل شده است که خانواده وی تاکنون موفق به تأمین آن نشده اند. در تاریخ ۲۸ مرداد ۹۸، جلسه رسیدگی به اتهامات ساناز الهیاری به همراه همسرش برگزار شد اما با تبدیل قرار بازداشت به قرار وثیقه مخالفت شد.

دادگاه همچنین برای آزادی موقت فرنگیس مظلومی، مادر زندانی سیاسی سهیل عربی، که در بند ۲۰۹ زندان اوین در حبس انفرادی به سر می برد وثیقه سنگین ۳۰۰ میلیون تومانی صادر کرده است که خانواده او قادر به تهیه این میزان پول نیستند. وی از زمان دستگیری در تاریخ ۳۱ تیر برای گرفتن اعتراف اجباری زیر فشار قرار داشته است. خانم مظلومی در اعتراض منتفی شدن ملاقات و تماس هفتگی با خانواده اش، به رغم بیماری، از تاریخ ۲۵ مرداد ۹۸ دست به اعتصاب غذا زده است. دادگاه برای رها احمدی قرار بازداشت ۲ ماهه صادر کرده بود و علیرغم صدور قرار وثیقه ۶۰۰ میلیون تومانی با اجرای این قرار موافقت نشده است.

رئیس جدید زندان محدودیت های جدیدی بر زندانیان اعمال می کند

رئیس جدید زندان اوین، غلامرضا ضیائی، قوانین جدیدی وضع کرده که بیش از پیش بر محدودیت ها و محرومیت های زندانیان افزوده است. از جمله بیمه درمانی زندانیان حذف شده است به این معنی که تمامی هزینه های درمانی زندانیان به عهده خود آنها و خانواده هایشان می باشد. در صورتی که زندانی استطاعت پرداخت هزینه درمانی خود را نداشته باشد، از درمان محروم می شود. زندانیان سیاسی قبلاً هر ۲۸ روز یک بار بدون این که نیاز به درخواست باشد، اجازه ملاقات حضوری داشتند. اما حالا زندانیان سیاسی باید برای ملاقاتهای حضوری درخواست کتبی بدهند.

اما زندانیان بند زنان با محدودیت های بیشتری روبرو هستند. زندانیان زن می توانند هفته ای یک بار کودکان زیر ۱۸ سال خود را ملاقات کنند، اما حالا دیدارهای آنها به یک بار در ماه محدود شده و تلفن هایشان به یک بار در هفته بین ۲ تا ۵ دقیقه تقلیل یافته است. در عین حال مقامات زندان از تحویل پوشاک یا ابزار برقی که توسط خانواده ها برای زندانیان تهیه می شود، جلوگیری می کنند.

پیام مقاومت از درون زندان

زنان آزاده و شجاع ایرانی به رغم فشار و سرکوبی که در زندان با آن مواجه هستند، از حقوق خود کوتاه نیامده اند. تنی چند از زنان زندانی با ارسال نامه های سرگشاده از درون سلولهای خود پیام مقاومت فرستادند.

زندانی سیاسی عاطفه رنگریز طی نامه سرگشاده ای به تاریخ ۲۴ مرداد ۱۳۹۸، از فشارهای ضدانسانی در زندان قرچک ورامین نوشت، «قرچک نام مستعار جهنم است.»

۲۰۰ نفر از زنان زندانی در زندان قرچک ورامین در اعتراض به شرایط غیرانسانی و حل نبودن اولیه ترین مایحتاج خود در زندان طی نامه ای به رئیس زندانها روز ۲۶ مرداد ۱۳۹۸ نوشتند: «سوالی که هر روز تکرار می کنیم این است که چگونه مخارجمان را تأمین کنیم تا زنده بمانیم؟»

منیره عربشاهی که در حال حاضر در بند زنان اوین محبوس می باشد، طی نامه سرگشاده ای به تاریخ ۱۲ مرداد ۱۳۹۸، از زندان

قرچک نوشت، «در این لحظه که در گوشه ای از زندان بی آنکه بتوانم برای اندکی تمرکز و تفکر، مکانی دنج و آرام پیدا کنم،... به وضوح به این حقیقت رسیدم که همه انسان ها می توانند از فردای خود آگاه باشند... با قدمهایی که به سوی فردا برمی دارند با اندیشه ای که به زندگی جهت می دهند و با قلبی که به اندیشه و قدم هایشان باور دارند. از آمیختگی بین ایمان و عمل می توان درب های رو به آینده را گشود و فراسوی آن را مشاهده کرد. در این میان شاید زمان مردن و نه چگونه مردن مهم نباشد... احساس پرنده ای آزاد را دارم که مسیر پیش رویش را خودش انتخاب کرده و با اطمینان به پیش می رود.»

صدور حکم ۵۵ سال و شش ماه حبس تعزیری برای سه زن فعال حقوق زنان در ایران محکومیت های شدیدی در سطح بین المللی به دنبال داشت. دادگاه انقلاب تهران در تاریخ ۹ مرداد ۹۸ به یاسمن آریانی، منیره عربشاهی و مژگان کشاورز در غیاب و کلایشان تفهیم اتهام کرد.

روز ۲۵ مرداد ۹۸، کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل متحد با انتشار بیانیه ای ضمن محکومیت این حکم اعلام کرد: «ما از مقامات ایرانی خواستار الغای این محکومیت ها و آزادی بلافصل تمامی مدافعان حقوق بشر هستیم که به طور خودسرانه به خاطر فعالیت شان در دفاع از حقوق زنان بازداشت شده اند، و از آنها می خواهیم که احترام کامل به حقوق زنان، آزادی عقیده و بیان، تجمع مسالمت آمیز و منع تبعیض را تضمین کنند».

در بیانیه کارشناسان سازمان ملل متحد همچنین اعلام شد که «از آغاز سال ۲۰۱۸ تا کنون ۳۲ زن به دلیل اعتراض به حجاب اجباری بازداشت و دستکم ۱۰ زن روانه زندان شده اند».

همچنین مورگان اورتگاس، سخنگوی وزارت خارجه آمریکا، و باربل کوفلر، مسئول حقوق بشر وزارت خارجه آلمان نیز این حکم سنگین را محکوم کرده و خواستار آزادی بلافاصله این زنان و تمامی سایر مدافعان حقوق بشر که در زندان به سر می برند، شدند.

پیش از این عفو بین الملل اعلام کرده بود که «جرم انگاری زنان و دخترانی که از پوشیدن حجاب خودداری می کنند یکی از اشکال تبعیض می باشد».

حکم ۲۴ سال زندان برای صبا کردافشاری نیز موجب انزجار گسترده بین المللی شد. سخنگوی وزارت خارجه آمریکا این حکم را نیز محکوم کرد. علاوه بر این، صدها رسانه و مطبوعات غربی و عربی در رابطه با این بی عدالتی و محکوم کردن این دختر ۲۰ ساله به «ربع قرن زندان» گزارش مخابره کردند.

سازمان بین المللی خبرنگاران بدون مرز مستقر در پاریس نیز در تازه ترین گزارش خود که در تاریخ ۴ شهریور ۱۳۹۸ منتشر شد ایران را بزرگترین زندان زنان روزنامه نگار نامید. ده روزنامه نگار و شهروند خبرنگار زن در ایران زندانی هستند. این سازمان نسبت به موج تازه ای از احضار و بازداشت روزنامه نگاران و خبرنگاران زن از آغاز ماه اوت ابراز نگرانی کرد. در این گزارش اسامی ده زن روزنامه نگار و شهروند خبرنگار زن ذکر شده که بازداشت و یا زندانی هستند به شرح زیر ذکر شده است: «مرضیه امیری، فرنگیس مظلومی، نوشین جعفری، عسل محمدی، ساناز الله یاری، نرگس محمدی، هنگامه شهیدی، سپیده مرادی، آویشا جلال الدین و شیما انتصاری»

خبرنگاران بدون مرز اعلام کرد که جمهوری اسلامی قبلاً در رتبه پنجم در میان کشورهای قرار داشت که بالاترین تعداد خبرنگاران زن را زندانی کرده بود. ولی اکنون در مقایسه با سایر کشورهای جهان دارای بالاترین تعداد زندانیان زن در رابطه با فعالیت های خبرنگاری می باشد.

بازداشت زنان جوان به خاطر ورود به استادیومهای ورزشی

فدراسیون جهانی فوتبال (فیفا) مهلت ۳۱ اوت ۲۰۱۹ (۹ شهریور ۱۳۹۸) را برای رژیم ایران تعیین کرد تا اجازه بدهد زنان ایرانی برای تماشای فوتبال وارد استادیوم شوند.

دادستان کل رژیم ملایان، محمدجعفر منتظری، ضمن ابراز مخالفت با ورود زنان به ورزشگاه ها گفت، «اینکه فیفا می آید رسماً اعلام می کند اگر چنانچه ورزش ایران زنان را در ورزشگاه راه ندهد ما ایران را از حضور در بازی های بین المللی محروم می کنیم این را شما ساده می اندیشید؟ این حرف ساده ای نیست، فیفا چه کار دارد به اینکه در کشوری ۱۰، ۵۰۰، هزار یا پنج هزار تماشاگر برای فوتبال می رود حتماً تعدادی از آنان باید زن باشند؟» (خبرگزاری حکومتی ایسنا - ۱۶ مرداد ۱۳۹۸)

همچنین ناصر مکارم شیرازی، یکی از مراجع مذهبی رژیم، نیز درباره ورود زنان به استادیوم گفت، «جو حاکم در ورزشگاهها برای حضور زنان مناسب نیست... بنابراین لازم است از حضور در این برنامهها خودداری کنند؛ به خصوص این که این برنامهها را از رسانهها می توانند ببینند و حضور آنها ضرورتی ندارد.» (پایگاه خبری آفتاب - ۱۵ مرداد ۱۳۹۸)

نیروهای اطلاعات سپاه پاسداران نیز برای مهر کردن مسئله ممنوعیت ورود زنان به ورزشگاههای ایران، روز ۲۱ مرداد ۱۳۹۸، چند زن جوان را که برای تماشای بازی فوتبال با گریم مردانه وارد ورزشگاه شده بودند بازداشت و در زندان قرچک زندانی کرد. آنها متعاقباً بعد از چند روز با قرار وثیقه آزاد شدند. [زهره خوشنواز، هدیه مروستی و لیلی ملکی](#) در میان

این بازداشت شدگان هستند. فروغ علایی، عکاس روزنامه «دنیای اقتصاد» نیز در میان بازداشت شدگان است.

طرح جدید برای بالا بردن فشار بر زنان

[طرح جدیدی برای سرکوب هرچه بیشتر زنان](#) به بهانه بدحجابی در سراسر ایران به اجرا در آمده است.

طبق این طرح جدید، پلیس در مکان های عمومی، فروشگاه های بزرگ و سواحل دریا حضور پیدا می کند تا به زنانی که بر اساس شاخص های حکومتی بدحجاب هستند تذکر دهد.

جانشین فرمانده پلیس، ایوب سلیمانی، گفت: «این طرح در سراسر کشور اجرا می شود و در جاهایی که وجه عمومی آنجا غلبه بیشتری دارد، حضور و رصد ما جدی تر خواهد بود.»

پیش از این، حسین رحیمی، فرمانده پلیس تهران، در رابطه با طرح ارسال

پیامک به صاحبان خودرو گفته بود: «مأموران پلیس در سطح شهر خودروهایی که در آنها کشف حجاب می شود شناسایی و با

آنان برخورد می کنند.» (خبرگزاری رسمی ایرنا - ۵ اردیبهشت ۱۳۹۸)

بنا به نظرسنجی مرکز پژوهش مجلس رژیم ملایان که در مرداد ماه ۹۷ منتشر شد، در ایران حجاب تنها با اجبار و سختگیری رعایت می شود و نزدیک به ۷۰ درصد زنان یا اعتقادی به حجاب ندارند و یا جزو کسانی هستند که «بدحجاب» خوانده می شوند و به حجاب اجباری در ایران اعتراض دارند.

خودکشی های تکانه‌دهنده برای فرار از فقر و قوانین ستمگرانه ازدواج

اخبار ماه اوت مؤید این واقعیت بود که فقر از جمله عوامل جدی در خودکشی مادران جوان بچه دار و همچنین کل خانواده ها است. همچنین موردی بود که یک پدر بیکار به دلیل اینکه نمی توانست همسر و دو بچه اش را تأمین کند، آنها را به قتل رساند. در عین حال قوانین ستمگرانه ازدواج در ایران منشاء دیگری از یأس و ناامیدی برای زنانی است که ترجیح می دهند به زندگی خود پایان بدهند.

روز جمعه ۱۱ مرداد ۹۸، در شهر نیریز واقع در استان فارس یک مادر به همراه دختر ۱۱ ساله اش با خوردن قرص برنج دست به زندگی خود پایان دادند. روز شنبه ۱۲ مرداد به دنبال خودکشی این مادر و دختر، پدر خانواده نیز در یک تصادف عمدی با یک تریلر خود را کشت.

پنج روز قبل تر، رسانه های حکومتی ایران از یک خودکشی جمعی دیگر در یزد خبر داده بودند.

روز یکشنبه ۶ مرداد ۹۸، چهار عضو یک خانواده دست به خودکشی جمعی زدند. مادر این خانواده با تزریق زیاد انسولین، به زندگی خود پایان داد. سه فرزند این خانم نیز بعد از اطلاع به اورژانس، قبل از رسیدن نیروهای امدادی با مصرف قرص برنج دست به خودکشی زدند. نیروهای امدادی بعد از رسیدن به محل سکونت این خانواده، موفق می شوند جان پسر این خانواده را نجات دهند ولی دو خواهر او جان خود را از دست می دهند. (سایت حکومتی فرارو- ۶ مرداد ۱۳۹۸)

الهه امیری، مادر یک کودک دوساله، روز ۱۱ مرداد ۹۸، در یکی از روستاهای سقز از طریق حلق آویز به زندگی خود پایان داد.

یک دختر ۱۶ ساله به نام زیبا به دلیل اصرار خانواده اش بر ازدواج او با یک مرد مسن دست به خودسوزی زد. روزنامه حکومتی خراسان ۴ شهریور ۹۸ ضمن درج این واقعه دردناک نوشت این ازدواج اجباری از سوی نامادری این دختر به وی تحمیل شد. بخش زیادی از بدن و صورت این دختر ۱۶ ساله در اثر خودسوزی آسیب دیده ولی او هنوز زنده است.

بنا به قوانین ازدواج تحت حاکمیت رژیم ملایان، سن قانونی ازدواج برای دختران ۱۳ سال می باشد.

در یک خبر تکانه‌دهنده دیگر از دهلران، یک زن متأهل به نام ماندانا حسینی که مادر چهار پسر بود به دلیل ازدواج مجدد همسرش اقدام به خودسوزی کرد و بعد از چهار روز به دلیل بالا بودن درصد سوختگی در تاریخ ۲۸ مرداد ۱۳۹۸ در یک مرکز درمانی در ایلام جان باخت.

بر اساس قوانین زن ستیزانه رژیم ملایان، مردان می توانند تا ۴ همسر رسمی داشته باشند. آنها در عین حال می توانند بدون اطلاع همسر، او را طلاق دهند.

ایران دارای بالاترین نرخ خودکشی زنان در خاورمیانه می باشد.